

- virhe, koska ei katsottu, että tarkasteltu toimenpide oli yleinen toimenpide, minkä vuoksi niin ikään rikottiin SEUT 107 artiklan määräyksiä
- virhe sen arvioimisessa, oliko kansalliseen yhteiseen verojärjestelmään viitekehyksenä olemassa poikkeusta, minkä vuoksi SEUT 107 artiklaa rikottiin.

Valittaja väittää, että Euroopan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi usein tavoin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja loukkasi verotuksen neutraalisuuden periaatetta ja että – eri tavoin – se lähinnä täydensi komission riidanalaisessa päätöksessä esittämiä perusteluita tai jopa korvasi ne omillaan, mikä jo itsessään olisi riittävä peruste valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, Sigma Alimentos Exterior v. komissio (T-239/11, ei julkaistu, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Espanjan soveltama, 12.2.2011 annettu komission päätös 2011/82/EU (EUVL 2011, L 135, s. 1)

⁽³⁾ Tuomio 21.12.2016, komissio v. World Duty free Group ym. (C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981)

Valitus, jonka World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-219/10, World Duty Free Group v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: World Duty Free Group, S.A., aiemmin Autogrill España, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Väliintulijat, jotka tukevat ensimmäisen oikeusasteen kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja Irlanti

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-219/10 ⁽¹⁾, World Duty Free Group, S.A. v. komissio. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 28.10.2009 tehdystä Euroopan komission päätöksestä ⁽²⁾, joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.

Valittaja toteaa erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin:

- on tehnyt virheen viitejärjestelmän määrittämisessä valikoivuutta koskevan arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa
- on tehnyt virheen määrittäessään tavoitteen, jonka perusteella tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia eri tilanteita on vertailtava valikoivuutta koskevan arvioinnin toisessa vaiheessa
- on näin ollen tehnyt virheen myös todistustaakan jakamisessa ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa
- on toissijaisesti tehnyt virheen arvioidessaan väitettä, jonka mukaan näyttöä siitä, että yritysten on mahdotonta sulautua ulkomailla ja hankkia omistusosuuksia ulkomailla, ei ole esitetty, ja
- on toissijaisesti tehnyt virheen katsoessaan, että toimenpidettä ei voida erotella osuuksien prosentuaalisen määrän perusteella.
- Sen lisäksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellinen, se on useissa kohdissa korvannut päätöksen perustelut omilla perusteluillaan ja on siten tehnyt muita oikeudellisia virheitä.

⁽¹⁾ Tuomio 15.11.2018, *World Duty Free Group v. komissio* (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Espanjan soveltamasta omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehty komission päätös 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48).

Valitus, jonka Banco Santander, S.A. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-227/10, Banco Santander v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Banco Santander, S.A. (edustajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antama tuomio on kumottava
- kumoamiskanne on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös on kumottava lopullisesti, ja
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 nyt valituksen kohteena olevan tuomion T-227/10 ⁽¹⁾, *Banco Santander v. komissio*. Tuossa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja nosti 28.10.2009 tehdystä Euroopan komission päätöksestä ⁽²⁾, joka koskee yhteisöverosta annetun Espanjan lain 12 §:n 5 momentissa tarkoitettua liikearvoa.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä valikoivuuden käsitteen osalta.